

VRIENDELIJKE ZUSTERS

Twee dames, zussen, waren samen met hun mannen op reis; een fantastische rondreis door de centrale atollen van de Malediven. Ik ontmoette hen toen ze bij mij aan boord kwamen. Heerlijk een weekje duiken in het prachtige tropische water met als wens het duiken met manta's. Niet alleen veel manta's, maar ook een paar walvishaaien vergezelden ons op onze duiken die week. En ook al was de wens van de zussen vervuld, hun grootste avontuur was nog niet begonnen...

Het is de vijfde duikdag en we hebben die morgen twee duiken met walvishaaien gemaakt. Iedereen is er vol van en de nodige foto's en video's worden gedeeld terwijl we de oversteek maken naar het volgende atol, Vaavu genaamd. We hebben nog een derde duik op het programma staan. Deze duik is misschien wel de beste duik van de hele trip, al zit er geen manta of walvishaai in. Waarom? De intieme ontmoeting met vriendelijke zusters (verpleegsterhaaien) die iedere keer al onze gasten razend enthousiast maakt. Nadat ik de procedures en verwachtingen heb gebriefd, komen de zussen Jackie en Pauline zich afmelden voor de nachtduik. Ik vraag de dames waarom ze niet mee willen. Wat blijkt? Beide dames zijn bang voor haaien.

Tijdens deze duik zitten we ergens samen in het zand, zodat we de vele zusterhaaien die zich daar verzamelen, rustig kunnen bekijken. En omdat we zitten,

behandelen deze haaien ons net zoals ze het rif behandelen: ze kruipen en krioelen om ons heen. Het zijn vriendelijke, en voor ons volledig ongevaarlijke dieren, maar de setting van een nachtduik en dat ze zo dichtbij komen, maakt het een onvergetelijke ervaring. Om de zussen toch over te halen stel ik voor: «Als jullie nu eens naast elkaar gaan zitten en de mannen ieder aan een kant, dan blijf ik direct boven jullie hangen. Is dat een idee?» Pauline zegt dat ze dat wel wil proberen en haalt haar zus over. Nog wat nerveus stappen de dames met hun mannen en samen met mij op de dhoni om naar de duikstek te gaan.

Wat getreuzel, nog een paar gesprekjes over wel of niet, maar uiteindelijk springen beide dames toch in het water. Vooraan in de groep zwemt mijn collega Thiti. Hij geeft ons met zijn lamp een teken om hem te volgen. Inmiddels zwemmen er al een paar zusterhaaien ongestoord om ons heen en Pauline kijkt wat angstig, dus neem ik haar bij de hand. Ik knijp even zachtjes en geef haar een oké-teken. **Het duurt niet lang voordat ik de eerste gillende geluiden hoor.** Ik kijk om en zie dat een paar flinke haaien tussen onze gasten door zwemmen. Zusterhaaien kunnen ongeveer 3 meter lang worden en ze leven voornamelijk op de bodem. Eenmaal op het zand of het rif raken ze echt alles aan. Kruipen onder elkaar door en maken

echt enorm veel contact. Alsof het jonge honden zijn in hun nest, een dikke bende! Natuurlijk zijn Pauline en Jackie wat afhoudend in het begin, ik denk dat dat snel zal bijtrekken. Wat ik echter niet kon voorspellen, is dat Pauline haar hand per ongeluk uitsteekt als er net een enorme zwangere zusterhaai voor haar langs draait. Oeps! Ze raak de dikke buik van de haai daardoor even aan. Nu schuwen de haaien contact niet zolang je maar zit, maar of een zwangere haai dit zo leuk vindt?

De haai zwemt langzaam door, dus het zal wel meevallen. Ze draait nog eens en zwemt dan terug. Wat? Ja, ze komt echt terug... maar deze keer gaat ze bij Pauline en Jackie op schoot liggen. Hahaha! Fantastisch! De haai verroert letterlijk geen vin; ze heeft haar plekje gevonden. Dit heb ik nog nooit gezien.

Als we ruim een half uur later wat ondieper willen gaan voor een veiligheidsstop, tikt Thiti tegen zijn tank en draait hij zijn lamp in het rond als teken om hem te volgen.

Hmmm, die dikke zwangere haai ligt daar nog steeds en wil ook echt niet weg. Jackie begint wat te bewegen, maar de haai piekert er niet over. We moeten toch die veiligheidsstop doen en dus steek ik mijn hand onder het hoofd van de zusterhaai. Ik duw zachtjes, maar ze duwt gewoon terug. Uiteindelijk ziet een van de andere gidsen ons 'probleem' en ook hij

schiet te hulp. **Samen met hem en een van de mannen weten we de zware haai van de schoot van Jacky en Pauline te tillen.** Wat een topervaring en wat een grap met die zwangere dame die voluit genoot van alle aandacht. Om nog maar niet te spreken van Jackie en Pauline, die niet alleen hun angst hebben overwonnen, maar een unieke ervaring cadeau kregen. Soms moet je gewoon je angsten recht in de ogen kijken om de grootste schatten te vinden. *Love life... Blow bubbles.*

VOLGENDE MAAND: HET GEVAAR VAN DECOZIEKTE

Anke Westerlaken is werkzaam als liveboard Cruise Director, duikgids, PADI-, SSI-, DAN-instructeur en NOB Instructor Trainer. Actief in Egypte, Malediven, Indonesië en Bahamas. Meer informatie: www.lovediving2.com